

Nr 81.

Av herr **Rahmn m. fl.**, om ökat anslag till understöd åt handelsgymnasier.

Sedan 1918 har det ordinarie anslaget till handelsgymnasierna utgått med 135 000 kronor, vilket belopp även föreslås för budgetåret 1935—1936.

Det extra anslaget, som från 1930 till 1933 utgjorde 139 500 kronor, har sänkts vid 1933 års riksdag till 120 000 kronor, vilket belopp utgått även under budgetåret 1934—1935.

Skolöverstyrelsen har för 1935—1936 föreslagit en återgång till det extra anslaget före 1933 eller 139 500 kronor.

Utöver vad av överstyrelsen anföres för ett högre anslag och som refereras i kungliga propositionen, vilja vi framhålla följande.

Riksdagen har såsom villkor för statsbidrag till handelsgymnasierna bestämt, att minst 15 procent av det belopp, som skulle erhållas, om alla elever erlade högsta avgift, skola utgå i form av friplatser eller nedsatta avgifter. Antalet behövande elever har emellertid i regel varit så stort, att de nämnda 15 procenten åtskilligt måst överskridas. Handelsgymnasiernas bl. a. på grund av det minskade statsanslaget allt svårare ekonomiska läge har emellertid nu tvingat dem att noga begränsa antalet friplatser och nedsatta avgifter till 15 procent. Härigenom har följden blivit, att åtskilliga behövande elever under senare år ej kunnat erhålla begärda avgiftslindringar.

Bland inträdessökande till handelsgymnasierna befinna sig allt oftare sådana elever, som ha sina hem i andra städer eller på landsbygden och sålunda äro betungade med utgifter för resor och inackordering. I dylika fall är det lätt att förstå, att många ej äro i stånd att erlægga den ganska dryga avgiften av 200 kronor per läsår, utan äro nödsakade att söka friplats eller nedsatt avgift.

Trots en alltmer ökad tillströmning av inträdessökande ha gymnasierna på sista tiden ej haft råd att öka antalet parallellavdelningar. Vid ett av landets handelsgymnasier har visserligen en ny parallellavdelning kunnat inrättas, men endast på så sätt att blott helbetalande elever kunnat mottagas. Att förbehålla studierna vid handelsgymnasierna endast åt elever från mera burgna hem kan dock ej anses lämpligt.

Den inträdde ljustningen inom näringslivet kommer givetvis att bereda ökade arbetstillfällen särskilt åt de unga. Det är emellertid då av största betydelse, att dessa få möjligheten att skaffa sig tillräckligt grundlig utbildning för sin blivande verksamhet, i synnerhet som kraven på de handelsanställdas kvalifikationer på senare tider väsentligen ökats.

Det gynnsammare statsfinansiella läget beror ju i första rummet på uppsvinget inom handel, industri och sjöfart. Det bör därför anses väl motiverat, att just handelsundervisningen skall väntas bli föremål för statsmakternas allt större förståelse och omvårdnad.

På grund av vad vi sålunda anfört och refererande till utlåtanden i ämnet såväl från skolöverstyrelsen som från svenska stadsförbundets styrelse, få vi föreslå,

att riksdagen måtte besluta, att det extra anslaget för budgetåret 1935/1936 till landets handelsgymnasier skall utgå med 139 500 kronor.

Stockholm den 22 januari 1935.

Gösta Rahmn.

Edwin Berling.

G. A. Björkman.

Alb. Bergström.

Ad. Lindgren.

Edg. Sjödahl.

Knut Petersson.

Sten Stendahl.
